

Τ Ο Κ Ι Ν Η Μ Α

Διεδίδετο πρό ἡμερῶν, ὅτι ὁ «Πολιτικός Σύλλογος», ὅστις πρό πολλοῦ χρόνου ἐφαίνετο φυτοζωῶν ἔμελλε νὰ πράξῃ κἄτι ἀντάξιον τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς του. Εἶχεν ἀρχίσει ὁ κόσμος νὰ πιστεύῃ, ὅτι ὁ Σύλλογος εἶνε ἴδρυμα φιλάνθρωπικὸν χρησιμεῦον ὡς προπαίδεια διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν μελλόντων κοινοβουλευτικῶν ἀνδρῶν καὶ ὡς ἀστυλὸν τῶν ἐν τῇ παλαίστρᾳ τῆς πολιτικῆς ἀτυχούντων. Ἄλλ' οἱ περὶ τὸν Σύλλογον Γαλλοὶ ἀπεφάσισαν νὰ δεῖξωσιν εἰς τοὺς δυσπίστους ὅτι καὶ ὁ Σύλλογος κινεῖται.

*

Ἐδικαιολόγουν δὲ ὡς ἐξῆς τινὲς ἐξ αὐτῶν τὴν κίνησιν. Εἰς τὸν Σύλλογον ὑπάρχουν πολλοὶ ρήτορες, ὑπὲρ τὸ δέον πολλοὶ ἴσως, ἐνῶ ἐν αὐτῷ δὲν ὑπάρχει εἰμὴ ἐν μόνον βῆμα. Ἦτο ἀνάγκη λοιπὸν νὰ κάμῃ μερικὰ βήματα.

*

Καὶ ὅμως, παρετήρουν ἄλλοι μὲ τὴν αὐτὴν λογικὴν, ὁ Σύλλογος ἕνεκα τοῦ προορισμοῦ του ὄφειλε νὰ μένῃ εἰς τὴν θέσιν του ἀκίνητος. Σύλλογος ὅστις ἐξέρχεται πανστρατιᾷ τοῦ καταστήματός του καὶ περιφέρεται τὴν νύκτα εἰς τὰς ὁδοὺς δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἶνε πρὸς Σύλλογος πλάτης.

*

Ἄλλ' ἡ Πατρίς ἔπρεπε νὰ σωθῇ πάσῃ θυσίᾳ· ἰδοὺ τὸ ζήτημα! Ἐπρεπε νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν τυραννῶν. Οἱ ἰθύνοντες τὰ τοῦ Συλλόγου διαπρεπεῖς πολιτευταὶ ἔβλεπον τὴν κατάστασιν πολὺ ζοφερὰν. Τὰ ἔβλεπον ὅλα σκοτεινὰ καὶ μαῦρα. Φαντάσθητε, ὅτι εἰς ἐξ αὐτῶν, ὁ κύριος Πετράκης κατήντησε νὰ ἰδῇ μαῦρα πρὸ τοῦ κατόπτρου του καὶ αὐτὰ... τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς του.

*

Ἀπεφασίσθη λοιπὸν νὰ γίνῃ τὸ κίνημα κατὰ σύμπτωσιν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ ἐγίνετο καὶ τὸ προσκύνημα εἰς τὴν Τήνον. Δὲν ἦτο μόνον διὰ τὴν ὁμοιοκαταληξίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὑπάρχουσαν πάντοτε μεταξὺ τῆς Τήνου καὶ τῶν πολιτικῶν ἐλληνικῶν κινήματων μυστηριώδη σχέσιν. Μὲ τὴν διαφορὰν, δυστυχῶς, ὅτι ἡ εἰδικὴ δικαιοδοσία τῆς Μεγαλόχαρης δὲν ἐξικνεῖται κατὰ τὸ φαινόμενον μέχρι τῆς πρωτευούσης.

*

Καὶ τὸ κίνημα τέλος πάντων ἐγένετο. Ἀπὸ πρωίας ἐπεκράτει κίνησις εἰς τὰς ὁδοὺς, κίνησις εἰς τὸν στρατόν, κίνησις εἰς τὴν κυβέρνησιν. Οἱ τυραννοκτόνοι ἠλπίζον φυσικῶ τῷ λόγῳ εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν ἐνέργειαν τῶν ἀρμοδίων, ἀλλὰ παραδόξως οἱ ἀρρόδοι εἶχον λάβει τὴν φερόν ταύτην τὰ μέτρα των, ὅπως ἀποκροῖσσι πᾶν στασιαστικὸν κίνημα.

*

Τὴν ἐσπέραν ἤστραψαν βεγγαλικά, ἀντήχησαν ζητωκραυγαί, ἠγόρευσεν ὁ κ. Λεβίδης, ἐξῆλθον λαμπαδηφοροῦντες εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀντηλλάγησαν μερικοὶ πιστολισμοί, ἔπεσε νεκρὸς εἰς ἀτυχῆς νέος, ἐσπασθησαν μερικὰ κεφάλια, ἐτσκαπακτῆθησαν μερικοὶ περιέργοι καὶ ἡ ἐθνικὴ ἐ-

ορτὴ τῆς 25 Μαρτίου ἐπκηρυχίσθη διὰ πρώτην φορὰν Ἑλληνοπρεπέστατα.

*

Τὴν νύκτα διεκδικούσιν ἀμφότερα καὶ πολιτικὰ μερίδες· ἀλλ' ἡ κυβέρνησις προνοητικώτερον ἐφρόντισε καὶ ἔστησεν ἐκ προκαταβολῆς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος τρόπαια.

*

Ἐπίλογος

Τὴν νύκτα ἐκαίνην, ὅστις ἤθελε διέλθει πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τὴν ἀμυδρὰν λάμψιν τῶν ἐτοιμοσθέντων λυχνίων τῆς φωταφίης θὰ ἔβλεπε θέκμα παραδόξον καὶ φαντασιώδες. Οἱ ἀνδριάντες τοῦ Ρῆγος καὶ τοῦ Πατριάρχου ρίψαντες μακρὰν τοὺς διαφνίους στεφάνους αὐτοὶ εἶχον ἐξαρτήσῃ ἀπὸ τοὺς βραχιόνιας των κατὰ τὴν ἡμέραν ἐξέτεινον τὰς χεῖρας μὲ τὰς παλάμας ἀνοικτὰς πρὸς τὸ κοιμώμενον ἄστυ.

Ἄστυ

ΠΟΙΗΤΗΣ — ΛΟΠΟΔΥΤΗΣ

Ἀφαιροῦνται τῷ λόγῳ νέω Περικλ. Ραφτοπούλου.

Λένε — Κ' ἐγὼ δὲν ξέρω τὸ γιατί —
Γιὰ κάθε ξακουσμένο ποιητὴ
Πῶχει φωτιὰ μεγάλη στὴν καρδιά του.

Τὸ πρᾶγμα πῶς δὲν εἶν' ἀνθρωπινό,
Μόν' τὴ φωτιὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ
Τὴν κλέπτει καὶ τὴν χύνει εἰς ἄστυμά του.

Καὶ ἔτσι — τί τὰ θεία, τί τὰ ζητεῖς —
Πῶς κλέπτης εἶνε κάθε ποιητής!

—

Κ' ἐπὶ τοῦ δὲν ἔμπορεῖς, ὄρφανό,
Νὰ κλέψῃς τὴν φωτιὰ ἀπ' τὸν οὐρανὸ
— Τόσο φηλά ν' ἀνέβῃς δὲν ἔμπορεῖς!

Ἐρρίχτηκες μὲ μιὰ στα χαμηλά!
Κοτόπουλα, νομίσματα, φιλά
Κι' ὅτ' εὐρισκὲς δὲν τὸ περιφροῦσαι!

Κι' ἂν κλέπτης αἶ, δὲν εἶν' αὐτὸ κακὸ
Ἄστυ εἶνε πρὸς ποιητικὸ!

Θεότρελλος Μυριακανθούσης

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ

(Variations)

Ἴδου ἐν ὄνομα διάσημον πλέον, καταλαμβάνον αὐτοδικαίως θέσιν ἐπιφανῆ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους μας. Ἐπλήρωσεν ἤδη ἡ φήμη του τὸν ἐλληνικὸν καὶ τὸν παρισινὸν ἄμα κόσμον καὶ ἀπὸ τῆς *Journal de Débats* μέχρι τοῦ *Paros* τῆς Σύρου ὁ τύπος τῶν δύο χωρῶν ἀσχολεῖται περὶ αὐτοῦ καὶ θ' ἀσχοληθῇ ἀκόμη ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Ἡ εἰς αὐτὸ τὸ μυστηριώδες δρᾶμα τῆς κλοπῆς